

[Foged.]

og sin indkomst, skal det ikke i den grad være låst fast, at man ikke kan gå ud over disse grænser. Jeg har indtryk af, at ministeren har formet reglen lige lovlig kategorisk, og derfor vil jeg gerne have lov at drøfte denne regel.

Vi tiltræder den ændring, som tager sigte på, at skatteflugt ikke skal være så let, som det har været tidligere. Også vi mener, at den enkelte borger må underkastes de samme skatteregler, hvad enten han nu skal blive her i landet, eller han har lejlighed til at forlade landet.

Den særlige regel vedrørende enfamilieshusene, hvortil den højtærede minister nu kommer med en tydeliggørelse igennem en udtrykkelig bestemmelse om, at bidrag til reserve- og administrationsfonds med renter kan fradrages, viser jo, at skønt ministeren mente, at dette halvanden procents fradrag for reparationer var så enkelt og ligetil at administrere, var der alligevel noget dér, som ikke var så ligetil. Vi står fortsat meget tvivlende over for denne regel; også efter de erfaringer, vi nu har gjort, mener vi, at ældre ejendomme med stor vedligeholdelse rammes urimelig hårdt af denne halvanden procents regel. Vi mener desuden, at når det drejer sig om ejendomme, hvor der er sket stormskade eller vandskade eller andet, som den enkelte borger ikke er skyld i, og som bevirker, at han skal foretage en reparation af huset for at føre det tilbage til den oprindelige tilstand, er det forkert, at han dér møder denne grænse på 1½ pct. Der er ikke sket nogen forbedring af huset i så henseende; det er vedligeholdelse. Skaderne er fremkommet pludselig og kan derfor ikke være noget, vedkommende kunne have garderet sig imod. Dette rammer særligt ældre huse, og disse bør derfor have mulighed for et større fradrag.

I det hele taget er der jo ikke større problemer i det, ministeren har fremlagt. Det kunne måske derfor være betimeligt at spørge, om der ikke var andre spørgsmål, som man skulle tage op til drøftelse. Selv om folketinget vel skal begrænse sit arbejdsområde noget resten af tiden, vil jeg gentage, at vi fra vor side, sidst vi behandlede ligningsloven, omtalte spørgsmålet om den medhjælpende hustrus fra-

drag, og jeg bemærkede bl. a. dengang, at den højtærede minister var villig til at drøfte problemet og senere i udvalget gav udtryk for, at vi eventuelt kunne gennemgå problemet og se, om der var mulighed for en løsning.

Det har for øvrigt undret mig, at man slet ikke har taget problemet om sam-beskatningen op. Jeg havde egentlig troet, at den højtærede minister ville tage problemet op til drøftelse for eventuelt at finde en rimeligere ordning end den nuværende. Jeg vil allerede nu sige, at vi altså ønsker at drøfte disse to områder i udvalget, idet vi håber, at vi, når vi har rimelig tid til det, kan få det tilstrækkeligt belyst og eventuelt kan finde en bedre løsning end den, vi har i øjeblikket.

I øvrigt anbefaler vi lovforslaget til velvillig behandling.

Hagen Hagensen: Det fremsatte lovforslag må ses som en indfrielse af den højtærede finansministers løfte om at fremkomme med et oplæg til forhandlinger om ligningsloven.

For nogle år siden blev de årlige ligningslove afløst af en mere varig lov, men den har alligevel siden da været gjort til genstand for en række ændringer, senest i forbindelse med børns beskatning i afvigte efterår. Det er, som om den siddende regering har givet op over for spørgsmålet om en generel skattereform, den forenkende skattereform, som vi alle sammen så gerne vil have. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen ser det som noget, der tegner sig ud i en fjern fremtid, at det skulle kunne lykkes at samle statsskatteloven, udskrivningsloven og ligningsloven i én lov, men man må da have lov til at sige, at da man havde en egentlig statsskattelov — det var helt op til 1939 — var det faktisk samlet i én lov. Det skulle vel ikke være så uoverkommeligt, hvis man ellers kunne få taget sig sammen til at komme med denne forenkende skattereform, da at få lovene samlet. I stedet for er der givet oplæg til brudstykker af et mønster, uden at mønstret antager egentlig form, og det fremsatte lovforslag er da også et typisk fragment. Der er oplæg til reformbestræbelser, men det bliver derved.

Den højtærede minister skal naturligvis